

היתומה הבדואית
שנאספה בסערת
קרוב מיבצע קדש
מונהלת, כעבור 20
שנה, מאבק עם
בני המישפחה
שאימצה אותה על
ירושת המיליונים
של האב המאמץ

בכפר
 סינייה השתלבה אך בקושי בחיים בכפר באקה אל-גר' ביה. (בתמונה: מול ביתה שבכפר) כעת היא מנהלת מאבק מישפטי עם מישפחתה.

גיבורה עולמית
 ציור זה הופיע על שער השבועון הצרפתי ראדאר בשנת 1956, אחרי שהתפרסם הסיפור על אודות הילדה שנאספה עליידי חיילים ישראלים בסיני, שהרגו את אמה. נערה בדואית כבת 16, במהלך קרב יריות עם חיילים מצרים יומיים לפני תום מיבצע קדש.

חדר לריאה, לא הוזק לה. תאים החלו נרקמים מסביבו וסוגרים עליו. המנתח החי' ליט להשאיר את הכדור במקום-מושביו בריאה.
 הבעייה שהתעוררה מייד אחרי-כך היתה: מה לעשות בילדה. הדוקטור כבר החליט לאמצה לו ככת. בריבמקום ניתן לילדה שם: סינייה.
 כאשר סיים את שירות-המילואים שלו חזר הדוקטור בכר לביתו כשהוא נושא

שתי חבילות: הקיטבג והתינוקת. אשתו ובתו ריבה (8) פתחו את הדלת וצהלו לקראתו: „אבא, מה הבאת לנו? „הרופא הציג לפניו את סינייה המחייכת ואמר: „זה מה שהבאתי!“
 סיפור קצר זה, תחת הכותרת „סיפור השבוע“, הופיע במדור במדינה, המלחמה, ב-21 בנובמבר 1956. חודשים ספורים אחי' רי מיבצע קדש (העולם הזה 997). הוא הפך את הילדה הבדואית, בת השנה לערך

סינייה 1956
 תמונה זו צולמה זמן קצר אחרי שהובאה סינייה, והיא בת שנתיים לערך, לביתו של הרופא הירושלמי הד"ר אלברט בכר, שביקש לאמצה לו לבת ולהפוך לאפוטרופסה. תמונת הילדה הבדואית חסרת-השיניים ליוותה את הסיפור האנושי המרגש ביותר. שנילווה למיבצע קדש.

לימנדקאר צבאי עמום חיילים דהר, בסיוור שיגרתי, על דרך-העפר המובילה מנווה-המידבר תמיד במידבר סיני, לעבר נחיל. החבר היה יומיים לפני תום מיבצע קדש 1956. לפתע הבחין אחד החיילים בתנועה חשודה על אחת הגבי-עות. המכונית נעצרה והחיילים קפצו מ' עליה. התפרסו למרגלות הגיבעה והחלו מטפסים עליה במיבנה קרב.
 מראש הגבעה נפתחה עליהם אש-רובים מקוטעת. החיילים השיבו אש. כעבור דקות אחדות השתרר שקט על הגבעה. סיפר אדגר הירשביין, צלם צבאי שנילווה אל הפטרול: „בשטח של 15 מטרים מצאנו שבע גופות של חיילים מצריים. מתחת למכונית שניצבה על הגיבעה התגלתה לעינינו תמונה זועזעת. נערה בדואית כבת 16, לבושה שחורים ורעלת-פנים, היתה מוטלת שם בפישוק-אברים. היא היתה מתה. בידה היתה חבילה לבנה. לאור פנס קטן נפתחה החבילה. מצאנו בתוכה ילדה קטנה, כבת שנה. עטופת סמרטוטים. היא היתה חיה. לראשה היתה מחרוזת של מט' בעותי-כסף מצריות.“
 לחיילים לא נותר אלא לקחת את הילדה עימם. להמשך הפטרול. הם עטפו את התיי נוקת במשיכה, הישקו אותה תה ממותק, והקומנדקאר המשיך בדהרתו אל תוך ה' לילה.

בבית-היתומים
 מת שהתה סינייה בבית-יתומים בירושלים, אחרי שהוחלט כי תיעבר למישפחה ערבית.
 תקופה מסויי